

regne som fuldt indbetalt for hendes Vedkommende. Men det Spørgsmaal, jeg vil gøre, er: Hvorledes opfatter den ærede Ordfører Stillingen vedrørende de højstbeskattede kvindelige Vælgere, som han foreslaar at indføre i København og i alle Købstæderne? For Københavns Vedkommende staar der jo i Loven, at en Skatteydelse af 4,000 Kr. betinger Optagelse blandt de højstbeskattede Vælgere, for Frederiksbergs og Provinsbyernes Vedkommende et andet og mindre Skattebeløb. Er det nu den ærede Ordførers Opfattelse, at Hustruen træder op ved Siden af Manden som højstbeskattet Vælger i København og Byerne i Kraft af de Bestemmelser, her træffes, eller bliver hun ude, da det ikke udtrykkelig siges, at hun skal træde ind? Det forekommer mig at være nødvendigt at vide, hvad det er, der sker her, thi det er ikke indlysende i Kraft af de Forslag, der ere stillede.

Men de Herrer foreslaa altsaa disse meget store og omfattende Ændringer i Landstingets Fysiognomi, kun een Ting ville de ikke; de ville ikke saa meget som gøre et Skridt til at forlange den privilegerede Valgrets Afskaffelse. Nu har den ærede Ordfører udviklet, hvor nødvendigt og nyttigt det vil være at udvide Valgretten til Folketinget, og jeg tiltræder alle disse Udtalelser. Men jeg føler mig overbevist om, at overalt i hele Landet vil der fra den almindelige Valgrets Tilhængere lyde det Ord til den ærede Ordfører (N. Neergaard) herinde, at hvis det er nyttigt og rigtigt at udvide Valgretten til Folketinget, saa er det ti Fold mere nyttigt, ja hundredé Fold mere nødvendigt at udvide Valgretten til Landstinget, thi det er Landstingsvalgretten, der er Hindringen for et konstitutionelt roligt Liv her i Landet. Men de Herrer ville forandre Folketingsvalgretten og nægte at deltage i Arbejdet for at forandre Landstingsvalgretten. Derfor have vi ved vort Underændringsforslag ønsket at spørge de Herrer, om det virkelig fremdeles er deres Hensigt at afslaa vort Krav om, at man til Landstinget sender en Udtalelse om, hvorledes Folketinget ønsker Forfatningen ændret, og vi spørge dem dobbelt indtrængende derom nu, da deres Forslag

vedrørende Folketinget foreligger saa vidt ændret, som Tilfældet er.

Hensigten med denne Ændring er klar nok, det er den, at det derved skal gøres muligt at faa deres Ændringsforslag vedtaget her i Folketinget, og denne Mulighed for at faa det vedtaget her sidder levendegjort lige overfor mig i det ærede Medlem fra Hillerøds (Dinesen) Person. Muligheden ligger i, at den Politik, som det ærede Medlem fra Hillerød repræsenterer, kan slutte sig til de Herrer, og de have ment at kunne tilvejebringe denne Mulighed ved at fravige deres gamle Krav: Folketingets nuværende Valggrundlag, det direkte, personlige Valg i Enmandskredse, røre vi ikke ved, før vi samtidig faa optaget en Forhandling om en Forandring af Landstinget. Men i det Øjeblik, de opgve dette Krav, forvente de, at det ærede Medlem fra Hillerød vil føre sine Tropper over til dem, og det er sandsynligt og rimeligt, at denne Forventning vil slaa til. Det er jo sandsynligt, at de Herrer have skaffet sig Underretning derom i Tide.

Altsaa, saaledes som vi have stillet vort Underændringsforslag, lyder det som et Spørgsmaal til dette Ting: Vil det høje Ting opretholde det gamle Standpunkt, det altid har staaet paa, ikke at forandre Sammensætningen af Folketingets Valgrundlag, før det samtidig har forhandlet om Landstingets? Og dernæst lyder det saaledes: Ville de Herrer, stillede overfor Forslaget om det Landsting, som de selv have erklæret for at være det, de ville tilstræbe i deres Politik, sige Nej til det, idet vi foreslaa at sende det op til det andet Ting? Den Forfatning, som vi foreslaa ved vort Underændringsforslag, føjet til dette Ændringsforslag, er en Forfatning, ved hvilken lige Valgret hersker baade i det ene og i det andet Ting, hvor Højres Krav om Forholdstalsvalg kan blive opfyldt i det ene Ting, og hvor vort Krav om den privilegerede Valgrets Afskaffelse i det andet Ting ligeledes kan blive opfyldt. Hvis de stryge vort Underændringsforslag, sige de, at vor Forfatning skal være ordnet paa samme Maade som hidtil med lige, almindelig Valgret i dette Ting, men med privilegeret Valgret i det andet Ting.